

[Finansministeren.]

Alt i alt må jeg og må regeringen anse det for afgørende, at vi nu har vedtaget denne lov som gældende indtil 31. marts næste år, og at den kun har været i virksomhed i 5 måneder, i hvilket tidsrum den jo i overvejende eller i hvert fald forholdsvis betydelig grad er kommet til anvendelse på forretningsrejser og lignende. Det måtte forekomme underligt at ophæve den netop foran en turistsæson, da de rejser, som den særlig var møntet på, kommer til udførelse.

Ud fra denne begrundelse må jeg på regeringens vegne afvise forslaget og anbefale at stemme imod det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Oluf Pedersen): Jeg beklager ministerens afvisning. Jeg er nok klar over, at denne afgift er et led i et forlig, men hvis der er fejl i et forlig, kan det ikke være sådan, at det er en hellig ko. Spørgsmålet vil blive, om ministerens afvisning gælder for alle de politiske partier.

Min hovedbegrundelse for at gå ind for at ophæve afgiften er for det første den internationale valutafonds stilling. Jeg berørte det i min fremsættelsestale; ministeren har ikke rørt ved det, men efter hvad der har været fremme i pressen, ligger det sådan, at den internationale valutafond har hævdet, at denne afgift var i strid med de forpligtelser, man havde påtaget sig overfor fonden, og det synes jeg er meget uheldigt. Hvis det er rigtigt, som det siges i pressen, at man fra dansk side undskyldte sig med, at det hele var sket så hurtigt, det var noget, man havde overset, så synes jeg, det er en meget dårlig undskyldning, og så synes jeg, der er grund til at ændre dette forhold.

Dernæst forekommer det mig, at loven virker meget dårligt overfor det nordiske samarbejde — jeg skal senere sige lidt om dette —, desuden har den skadelige virkninger herhjemme, derved at den omgås. Af de tal, ministeren nævnte, fremgik forskellige interessante ting. Af opgørelsen over billetsalget fremgår det, at der ikke er rejst mindre — ministeren sagde, at nedgangen i indtægten af billetsalget har andraget 3 pct.; det er altså nogenlunde uforandret. Men salget af valuta er gået ned, og det udlægger ministeren, såvidt jeg forstår, sådan, at der finder omgæelse sted. Det er uheldigt at have en lov, der bliver omgået. Og hvad bliver formålet med at lægge en afgift på valutaen for at hindre folk i at rejse, når de rejser alligevel? Hvad er begrundelsen så for det?

Grunden til, at vi stiller dette forslag, er den almindelige utilfredshed i befolkningen og også i de politiske partier. Når de politiske partier har lavet en fejl, er der grund til at gøre den god igen.

Hvad angår partiernes stilling, er det jo ikke et enkelt parti, der er imod loven; men det er praktisk talt alle de politiske partier. Som bevis herpå skal jeg lige med formandens tilladelse oplæse nogle få citater fra de toneangivende politiske blade.

Jeg tager først et blad som „Politiken“, der den 18. maj skrev:

„Den reprimande, rejsseskatten har indbragt os fra den internationale valutafond, er helt igennem berettiget.“

Altså, et organ for et politisk parti, som har stemt for denne skat, siger, at den næse, man har fået for vedtagelsen, er ganske berettiget. Så siger bladet, at

„rejseskatten er ikke andet end en maskeret kronenedskrivning“,

og at rejseskatten er en

„helt igennem dårlig skat. Af de rejsende føles den som så urimelig, at de færreste betænker sig på at snyde sig fra den.“

Og artiklen slutter:

„I virkeligheden er der kun eet at gøre: hurtigst muligt at ophæve rejseskatten, så at den ikke yderligere kompromitterer regeringens krisepolitik. Den har gjort skade nok.“

Det var altså et af de partier, som har været med i forliget. Så tager jeg et andet af partierne, venstre; et af partiets toneangivende blade, „Frederiksborg Amts Avis“, skriver:

„Det bekræftes, at den internationale valutafond i Washington har henstillet, at Danmarks afgift på rejsevalutaen ikke forlænges, når den udløber til april. Hvad regeringen og rigsdagen vil sige hertil, kan vi ikke vide, men reprimanden fra Washington synes os ikke helt uberettiget, selvom vore motiver til en vis hovedrysten utvivlsomt er andre end dem, man har haft i den internationale valutafond.“

Man går endda så langt indenfor partiet venstre, at et blad som „Aalborg Amtstidende“ skriver:

„Rigsdagen bør ikke tage sommerferie, før den tossede ordning er ændret til en bedre og mere demokratisk.“

Det er et af venstres egne organer, der siger til os — det kan også have adresse selv til den højtærede finansminister —, at rigsdagen bør ikke tage sommerferie, før den tossede ordning er ændret. Jeg synes,